

Gebed of Tablet

- Bidden is niet meer vanzelfsprekend.

In de afgelopen weken mocht ik meeleven met een vrouw die moest wachten op de uitslag van een onderzoek na een operatie. De vraag was: Heb ik uitzaaiingen van kanker in mijn lichaam of niet?

Zij liet mij de brieven en kaarten lezen die ze van vrienden, collega's, gemeenteleden, familie ontvangen had. Soms kon je al lezend aanvoelen waar de schrijver een verlegenheid voelde. Daar waar vroeger stond: "Ik zal voor je bidden" was nu sprake van "voor je duimen, aan je denken, een kaars voor je branden, je met positieve gedachten begeleiden, niet weten wat ik voor je kan doen."

- Mieke vertelde in haar column dat zij geleerd heeft dat zij alles aan God mocht vragen. Het godsbeeld lijkt dan toch wel veel op het beeld dat kinderen van Sinterklaas hebben.

Hoe velen raakten op dezelfde manier hun geloof in God kwijt als hun geloof in Sinterklaas? Bij allebei ging het om een (boven) persoonlijk wezen dat alle macht had en op grote afstand woonde en ons goed en kwaad toebedeelde.

"Wie is God eigenlijk," hoor je Mieke aan het eind van haar column vragen.

- Bidden is veelal je als mens van beneden met al je vragen en verlangens richten naar de God die boven is, in de hoop dat Hij aandacht wil schenken aan jouw verlangens.

De meest voorkomende woorden in onze gebeden zijn dan ook: Ik, mij, mijn.

Een schema dat veel doet denken aan het verlanglijstje dat je bij Sinterklaas indient.

- Met de vrouw met wie ik mee mocht leven, deelde ik dat wij er niet in geloofden dat we al biddend een kwaadaardige tumor goedaardig konden bidden, of weg konden bidden. Zij stelde: "Je bidt nog geen gebroken been weer heel."

Als de keuze in dit soort situaties is gebed of tablet, dan kozen wij voor de tablet.

Gebed en geloof betekenen heel weinig als het gaat om feitelijke, meetbare, zichtbare veranderingen. De dokter heeft dan veel meer in huis.

Maar zeiden we tegen elkaar: "innerlijk kan het geloof veel meer" en we spelden heel vaak het zinnetje van Huub Oosterhuis: "en niemand valt of hij valt in Gods handen"

Die zin, dat gebed gaf troost en vertrouwen.

- De leerlingen van Jezus vragen: "Leer ons bidden." Wij delen vandaag in hun verlegenheid. Daarom luisteren we graag met de leerlingen naar wat Jezus hun leerde.

Dat blijkt heel bijzonder: de woordjes die bij ons zo veel voorkomen, komen in het gebed dat Jezus ons voorhoudt in het geheel niet voor. Nergens gat het over ik, mij, mijn, in het Onze Vader.

- Hoe komt dat?

Wij bidden van beneden naar boven. Jezus leert ons om in het gebed ons open te stellen voor het verlanglijstje van God.

God gaat het om het heiligen van zijn Naam, het komen van zijn koninkrijk, het geschieden van zijn wil. Al biddend stellen wij ons open voor Gods wensen en worden we medewerkers van Gods diepste bedoelingen.

Het gaat in het Onze Vader om een beweging van boven naar beneden, zodat we brood gaan delen, en elkaar vergeven zoals ons vergeven wordt.

Gods bedoelingen staan dus centraal en niet ik met mijn verlangens.

- Jezus, zegt tegen de Samaritaanse vrouw die met hem over bidden spreekt: “God is Geest.” Dat betekent dat God als een wind is die je beweegt, in vuur en vlam zet, je een visioen voor ogen geeft.

Als Jezus ons leert bidden dan leert Jezus ons om ons open te stellen voor God als Geest. Dat correspondeert met de Naam van God die aan Mozes bekend gemaakt wordt en die Mozes aan het volk moet bekend maken: JHWH, Ik zal er zijn als jullie op weg gaan.

- Maar mogen we dat niet alles aan God vragen?

En staat er niet dat je mag vragen en dat God je alles wil geven?

Uiteindelijk staat er dat God je de Heilige Geest wil geven. En dat is God als Geest. Zo zijn we weer bij het bovenstaande.

Donderdag 18 maart bent u allen uitgenodigd op de gemeenteavond waarop we verder over het bidden met elkaar zullen spreken.

Jan de Geus.